

Excursie en maaltijden programma

Dag 1

De dag begint vroeg, na 5 dagen treinen komen we het station van Ulaan Baatar binnengerold. We bedanken nog even onze provodnika en pakken dan onze spullen stappen uit, dat is wel weer even vreemd, vaste grond onder de voeten.

De lokale mensen van Tiara Tours staan ons al op te wachten. Als de groep compleet is kunnen we de bus instappen en vertrekken we richting het Peace Bridge Hotel. Na een welkomstwoord en het verkrijgen van de sleutel gaat iedereen naar zijn kamer. Weer eens lekker douchen, na 5 dagen je weer eens helemaal wassen. De ochtend heb ik een beetje geluierd en liggen bij te komen van de nacht ervoor, want die was maar kort.

Om half 1 stond de lunch klaar. We kregen gelijk het programma van de dag mee, we zouden ons niet gaan vervelen. Na de lunch was de eerste excursie het winterpaleis van Boghd Khaan. Het complex zag er heel mooi uit, wel oud maar dat maakte het des te meer bijzonder naar mijn idee. Onze gids leidde ons rond en kon bij elk stuk van het paleis wel iets vertellen. Nu snap ik pas wat ze bedoelen met monnikenwerk, al die kleine versieringen aan de gebouwen, dat is toch echt een kunst apart! We zagen ook dat ze het hele complex aan het opknappen waren, zodat het behouden zou blijven voor de toekomst. Als eerste hadden we het buitenverblijf, oftewel het zomerpaleis, bekeken, daarna gingen we naar binnen om het winterpaleis te bekijken met alle museumstukken die bewaard waren gebleven. Het museum kun je totaal niet vergelijken met een museum zoals bij ons, maar het was zeker de moeite waard. Vooral de rondleiding zorgde ervoor dat we veel leerden.

Na het bezoek aan het winterpaleis gingen we naar het hoogste punt van Ulaan Baatar: het Zaisan monument, een monument gemaakt door de Russen als eerbetoon aan de overleden soldaten in de Tweede Wereldoorlog. Vanaf hier hebben we een indrukwekkend uitzicht en kunnen we zien dat de stad echt tegen de heuvels aan groeit. Na wat trappen te hebben beklommen die leiden naar de top van het monument, zien we hier de eerste ovoo. We zien enkele Mongolen eromheen lopen en we besluiten het ook te doen. Eerst zoeken we een steen, zodat we iets kunnen offeren en dan lopen we 3 rondjes om de ovoo heen. Nu maar hopen dat uitkomt wat we willen!

Na dit monument gaan we naar de buitenwijken en combineren dit met een bezoek aan de gertentenfabriek. Ongelooflijk als je ziet hoe de mensen hier leven in hun gertenten. Dat is toch echt overleven, maar ze weten niet beter denk ik. Ik zou er in ieder geval niet aan moeten denken om zo te moeten wonen.

De gertentenfabriek is een attractie apart. Het is mooi om te zien hoe ze het hout snijden, de spalken rond maken en alles verven. Wat een werk, al die tekeningen met de hand maken. We kregen een goede uitleg over de tenten en het verbaasde mij hoe lang zo'n tent mee kan gaan.

Na de rondleiding door het fabriekje gingen we naar het Sukhabaatar plein, het centrale plein van de stad. Hier kregen we eerst uitleg over de omliggende gebouwen, daarna kregen we een half uurtje vrije tijd om even lekker rond te slenteren over dit plein en wat foto's te maken van de gebouwen erom heen. Het is naar mijn idee echt een plein uit de communistische tijd. Vooral het gedeelte waar militaire parades gehouden kunnen worden is erg indrukwekkend.

Na het bezoek aan dit plein hadden we nog de facultatieve optie, de folklore show. De meeste mensen van onze groep gingen naar deze show en het was echt folklore wat we te zien kregen. Indrukwekkende dans, heel aparte zang en echte Mongoolse muziekinstrumenten, ik ben blij dat ik naar deze show ben gegaan, het was zeer zeker de \$10 waard. De show vloog voorbij en ik was zeer onder de indruk van de keelzang. Ook de lenigheid van sommige dansers deed mij versteld staan.

Na de show gingen we terug naar het hotel voor het gezamenlijk diner. Het eten was lekker en daarna bleef iedereen nog even gezellig kletsen en kon men vragen stellen aan de gidsen.

Dag 2

Het ontbijt was individueel zodat iedereen nog de gelegenheid had om zelfstandig een ochtendwandeling te maken. Om half 10 verzamelden we en waren we klaar voor vertrek. Eerst stond een bezoek aan het Gandan klooster op het programma, een zeer groot klooster met een boeddhabeeld van 26 meter hoog. Het was een reconstructie van het eerste beeld, maar natuurlijk toch nog steeds speciaal om te zien. We maakten een wandeling door het complex en we konden goed zien dat de monniken ook met de tijd meegingen. Tijdens het gebed zaten sommigen zelfs te bellen met de gsm. Na een klein uur was het tijd voor de volgende excursie en deze zou gaan naar het museum van de Mongoolse geschiedenis.

In het museum van de Mongoolse geschiedenis werd de geschiedenis van Mongolië vanaf het stentijdperk tot en met het heden verteld. Onze gids wist veel over deze tijden te vertellen, de groep bleef dan ook zeer aandachtig luisteren. Als je het hele museum wilt zien heb je zeker 2 uur nodig, vooral met de uitleg die wij erbij kregen. Wij bekeken niet alles, maar hadden na afloop wel een goed beeld van Mongolië en haar geschiedenis.

Na het museumbezoek stond de lunch op het programma, het was een lunch in een restaurantje alwaar we 3 gangen kregen. Het eten smaakte voortreffelijk en iedereen heeft zijn buikje rond kunnen eten. Nadat de lunch bij iedereen was gezakt gingen we naar een Mongoolse school om daar een klas te bezoeken. We keken hoe de kinderen hier les krijgen en volgen. De kinderen waren wel verlegen, maar waren erg blij met de cadeautjes die ze van ons kregen. Langzaam kwamen ze een beetje los en we konden zelfs een beetje engels met ze praten. Daar was de bel, de les was voorbij, tevens voor ons het einde van het bezoek aan de school.

Als laatste excursie stond vandaag een bezoek gepland aan de state department store, een overblijfsel uit de communistische tijd. Deze zaak werd voorheen gerund door de overheid. Hier hadden we een klein uur de tijd om souvenirs en dergelijke te kopen. Het was apart tussen alle kleine winkeltjes met snuisterijen plots een winkel met vele dure en westerse spullen te zien.

Toen iedereen uitgewinkeld was, was het tijd om de koffers op te halen en richting Terelj National Parc te gaan. Hier zouden we de komende 2 nachten in een gertent verblijven. De rit naar Terelj ging snel voorbij. Met één fotostop onderweg en één stop bij een ovoo was het gemakkelijk doorrijden naar het kamp. De weg naar het park was mooi, het rijden door de bergen en het indrukwekkende landschap was een hele beleving. Dat is pas totaal iets anders dan ons Nederlandse platteland!

Bij aankomst in het kamp werden de tenten verdeeld en na een even tijd te hebben om op te frissen konden we gelijk al aan het avondeten beginnen. Na het eten werden we hartelijk verwelkomt door de eigenaar van het kamp, hij was blij ons als klanten te hebben. De dag werd naarmate hij verder voorbij ging kouder en bij het vallen van de avond had iedereen in zijn tent de kachel al opgestookt om het lekker warm te hebben. 's Avonds hebben we met de hele groep in een tent gezeten en gezellig zitten kaarten dichtbij de kachel en de wodka, die ons beide goed warm hielden.

Dag 3

Het ontbijt en een lekker kopje koffie zorgde voor een lekker ochtendje. Nadat iedereen klaar was met ontbijten en zich op te frissen verzamelden we bij de bus en gingen we verder het nationale park in. We zouden de Turtle Rock gaan bezoeken, ik was zeer benieuwd wat ik me erbij moest voorstellen. Naar mijn idee zijn het meestal van die rotspartijen waar toevallig iemand iets in ziet, maar je wel veel verbeeldingskracht nodig hebt om het zelf ook te zien.

Deze Turtle Rock deed zijn naam wel eer aan, het zag er echt uit als een schildpad. We hadden de gelegenheid om hier nog wat rond te lopen en de omgeving een beetje te bekijken. Na een poosje was het weer tijd om te vertrekken en stond een bezoek aan een nomadenfamilie op het programma. Deze nomadenfamilie was er pas neergestreken en zo te zien waren het zeer moderne nomaden met een televisie en gsm. Ondanks dat ze in een tent wonen, gaan ze gewoon met de tijd mee. Wat iedereen verbaasde was dat er een kalfje in de tent lag, die nog te jong was om voor zichzelf te zorgen. De familie bood iedereen een kopje thee aan en er was de gelegenheid om op de kameel van de familie te rijden. Het was apart om te zien dat er mensen zijn die tegenwoordig nog zo leven.

Na afscheid te hebben genomen van de familie gingen we terug naar het kamp, waar de lunch al was bereid. Er was veel moeite gedaan voor een lekkere, typisch Mongoolse maaltijd: lamsvlees in een deegrolletje. Het was echt genieten.

De middag was ter vrije besteding, er was de mogelijkheid tot paardrijden. Als je in Mongolië bent dan moet je dat zeer zeker proberen. Als een herder proberen door de bergen te gaan, prachtig. De paardenrit duurde in totaal ongeveer anderhalf uur en onderweg hebben we nog een Chingis Khaan museum bezocht.

De rest van de middag hebben we nog lekker zitten te relaxen en genoten van de omgeving. Net voor etenstijd hebben we nog een wandeling gemaakt naar de bergtoppen om te kunnen genieten van een mooi en ver uitzicht over een glooiend Mongolië.

Het eten was net als de andere avonden erg lekker, daarbij kregen we van de eigenaar van het kamp nog een glaasje wodka aangeboden. Hij wilde graag met ons toosten op het feit dat wij zijn gasten waren.

Na het eten heb ik weer gezellig met een aantal mensen in een tent gezeten om wat te kaarten en te genieten van een wodka. Ondertussen hadden we de kachel zo hoog op gestookt dat iedereen in zijn t-shirt in de ger zat, dat terwijl het buiten aan het vriezen was.

Dag 4

Vandaag weer terug naar Ulaan Baatar. Het ontbijt is goed en voor deze tijd voldoende. De weg richting Ulaan Baatar en het station is een vrij rustige rit, bijna iedereen zit nog te slapen en voordat we het weten zijn we dan ook aangekomen op het station.

De treinreizigers worden afgezet bij het station en de mensen die op een verlenging gaan door de Gobiwoestijn of de Groene Route gaan doen, worden meegenomen naar het hotel zodat ze zich daar nog even kunnen douchen en opfrissen voordat hun nieuwe avontuur gaat beginnen.

In deze 3 dagen heb ik een goede impressie gekregen van Ulaan Baatar en Mongolië.